

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om vissa arrangemang i finansieringen av undervisnings- och kulturverksamheten år 1993

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att vissa sparåtgärder vidtas 1993 inom undervisnings- och kulturverksamheten i syfte att minska de offentliga utgifterna. Åtgärderna sammanställs i en särskild lag, i vilken det stadgas om avvikelser i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet som träder i kraft vid ingången av 1993 och i vissa andra stadganden.

De enhetspriser som används vid uträkningen av statsandelarna för undervisnings- och kulturverksamhet sänks med åtta procent enligt ändringarna i omfattningen och arten av verksamheten. Ändringen minskar den statsandel som beviljas åt grundskolor, gymnasier, kvällsgymnasier, yrkesläroanstalter, musikläroanstalter, bibliotek, museer, teatrar och orkestrar samt minskar den betalningsandel som stadgats åt elevens hemkommun för elever som går i andra läroanstalter än i den egna kom-

munen. Vidare föreslås i propositionen att statsunderstödet åt folkhögskolor minskas med tio procentenheter och att kostnaderna för vissa verksamhetsformer slopas i studiecentralernas statsandelsberättigande utgifter.

I syfte att öka finansieringsmöjligheterna för verksamheten föreslås att huvudmännen för läroanstalterna skall få stadgad rätt att av eleverna uppbära avgifter som per elev kan vara högst 250 mark per termin. Vidare föreslås att det arrangemang skall fortgå enligt vilket eleverna vid kvällsgymnasier och gymnasiers kvällslinjer samt kvällsstuderande vid yrkesläroanstalter inte har rätt till avgiftsfri måltid.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen 1993 och avses bli behandlad i samband med den. Lagen avses träda i kraft den 1 januari 1993.

MOTIVERING

1. Inledning

På grund av det försvagade läget i hela samhällsekonomin och den offentliga hushållningen har liksom även de övriga förvaltningsområdena undervisnings- och kulturverksamheten drabbats av åtgärder genom vilka man har försökt sänka kostnaderna för verksamheten. I syfte att få till stånd besparingar har man även blivit tvungen att ty sig till avvikelser i stadganden och arrangemang. Regeringen avlät i maj 1991 en proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om vissa sparåtgärder inom undervisningsverksamheten (RP

34/91 rd). Sparåtgärderna i propositionen och i samband med den gällde nästan alla utbildningsformer. Riksdagen godkände lagförslaget i propositionen, men det röstades bli vilande till den lagtima riksdag som hålls efter följande lagtima riksdag. Undervisningsministeriet förde förhandlingar i juni 1991 med de kommunala centralorganisationerna om utgifterna för skolväsendet 1992. Under förhandlingarna sattes gemensamt vissa sparmål för kommunernas och kommunalförbundens budgetar 1992. För grundskolans, gymnasiet och yrkesutbildningens del uttrycktes sparmålet i form av ett markbelopp som motsvarar en viss minskning i

det timantal som står till buds för undervisning. Man kom även överens om att minska utgifterna för medborgar- och arbetarinstitut. Inriktningen på besparingarna lämnades till kommunernas eget gottfinnande. Genom statsrådsbeslut höjdes dock minimigränsen i fråga om skolreseförmånen för yrkesläroanstalternas och gymnasiets elever från fem till tio kilometer och genom undervisningsministeriets beslut skärptes villkoren för att ordna tilläggsundervisning i grundskolan. Enligt en utredning från slutet av 1991 skall kommunerna uppgöra sina budgeter så att man inom undervisningsväsendet får till stånd besparingar på ca 470 miljoner mark.

I februari 1992 fattade statsrådet ett beslut om utgiftsramarna för åren 1993-95 enligt vilket statens utgifter fram till 1995 skall återställas till 1991 års nivå. I april 1992 beslöt statsrådet om vissa sparåtgärder som behövs för att beslutet om utgiftsramarna skall kunna verkställas. Beslutet omfattar även åtgärder som drabbar undervisningsverksamheten.

Läroanstalternas verksamhet planeras läsårsvis. För att läroanstalternas huvudmän skall kunna ta hänsyn till besparingarna inom undervisningen redan då de planerar arbetet för 1992-93, fattade statsrådet ett principbeslut i maj 1992 som detaljerat fastslår hur besparingarna inom undervisningen skall göras enligt beslutet.

En del av åtgärderna enligt principbeslutet gäller denna hösttermin. Genom en förordning om vissa undantag från stadganden som gäller yrkesläroanstalterna (597/92) har från början av höstterminen 1992 timantalet i för de studerande obligatoriska ämnen vid yrkesläroanstalterna minskats och det timantal som står läroanstalterna till förfogande i motsvarande grad minskats. Genom förordning slopades dessutom rätten till avgiftsfria måltider för yrkesläroanstalternas kvällsstuderande fram till utgången av 1992. För eleverna vid kvällsgymnasierna och gymnasiernas kvällslinjer slopades likaledes rätten till avgiftsfria måltider genom lagen om temporär ändring av 16 § lagen om kvällsgymnasier (608/92). Denna proposition omfattar en del av de förslag till åtgärder som fastslogs i principbeslutet i maj som går ut på att minska statens utgifter och som skall träda i kraft vid ingången av 1993 samt vissa andra avvikande arrangemang som gäller finansieringen av undervisningsverksamheten. Vidare föreslås i propositionen besparingar också in-

om kulturverksamheten. Det föreslås att sparåtgärderna sammanställs i en särskild lag som skall gälla 1993. Samtidigt med denna proposition avläts en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om finansiering undervisnings- och kulturverksamhet. Den innehåller bland annat de i principbeslutet fastslagna sparåtgärderna, som skall intas i finansieringslagen för en längre tid än ett år.

2. Förslag

2.1. Sänkning av enhetspriserna (1 §)

Finansieringen av undervisnings- och kulturverksamhet ändras vid ingången av 1993. Ändringen är en del av totalreformen, som består av reformen av kommunernas allmänna statsandelssystem och reformen av kommunernas statsandelssystem inom hälso- och sjukvården. Om finansieringen av undervisnings- och kulturverksamhet, dvs. statsandelarna och statsunderstöden samt om hemkommunens betalningsandel stadgas i lagen (705/92) och förordningen (820/92) om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet. Statsandelsgrunderna ändras genomgående till kalkylerade och bindningen till statsandelarnas användningsändamål försvinner. Som grunder för driftskostnadernas statsandelar används parametrar som beskriver verksamhetens omfattning, såsom relevantet, kommunens invånarantal, antalet årsverken och markbeloppen fastställda för dem, dvs. enhetspriserna.

Enhetspriserna för grundskolan, gymnasiet, yrkesläroanstalterna och musikläroanstalterna räknas ut vart fjärde år enligt läroanstaltsform på basis av de totalkostnader som i hela landet åsamkats huvudmännen för läroanstalterna under föregående år. När enhetspriserna skall räknas ut tas dessutom hänsyn till det kalkylerade timantalet per elev, dvs. timresursen, om högstadiet finns i kommunen, språkförhållandena och befolkningstätheten i kommunen. I grundskolan och gymnasiet fastställs det gemensamma enhetspriset för skjutsar och inkvartering. I yrkesläroanstalterna fastställs det särskilt för skjutsar och särskilt för inkvartering. Musikläroanstalternas enhetspriser fastställs särskilt för yrkesundervisning och särskilt för annan undervisning. Bibliotekens enhetspriser räknas för kommuner som till bosättningsstrukturen är olika genom att dividera biblio-

tekets kostnader med kommunernas invånarantal. Museernas, teaternas och orkestrarnas enhetspriser fastställs per årsverke.

Genom lagen om idrottsutbildningscenter med statsandel (801/92) blir finansieringssystemet kalkylbaserat för idrottsinstitutet som från ingången av 1993 ändras till idrottsutbildningscenter.

I syfte att bibehålla kostnadsfördelningen mellan staten och kommunerna justeras enhetspriserna således vart fjärde år på basis av de faktiska kostnaderna. Vidare justeras enhetspriserna årligen i enlighet med ändringarna i omfattningen och arten av de uppgiftsbaserade statsandelarna och i kostnadsnivån. Ändringarna i omfattningen och arten av verksamheten tas enligt den kommunala statsandelslagen (688/92) hänsyn till endast till den del de förordas av lag, sådana föreskrifter av statliga myndigheter som baserar sig på lag och förordning, riksomfattande planer eller statsbudgeten. I grundskolorna, gymnasier och yrkesläroanstalterna tas dessutom årligen hänsyn till ändringarna i timresursen.

Enhetspriserna för museer, teatrar och orkestrar räknas endast första gången enligt de faktiska kostnaderna. Under senare år är grunden för uträkningen av enhetspriset det belopp som fastställts för föregående år. Endast ändringarna i kostnadsnivån beaktas ytterligare vid justeringen av enhetspriset.

Enhetspriserna för 1993 räknas till vissa delar med avvikelser från huvudregeln. Som underlag används uppgifterna om kostnaderna för 1990 och hänsyn tas till ändringarna i omfattningen och arten av de uppgiftsbaserade statsandelarna och i kostnadsnivån under de två föregående åren och motsvarande uppskattade ändringar 1993. När enhetspriserna fastställs för yrkesläroanstalterna används uppgifterna om timantalet inte första gången.

I grundskolan, gymnasiet och yrkesundervisningen är elevens hemkommun skyldig att betala en del av driftkostnaderna för elever som går i andra huvudmäns läroanstalter. Hemkommunens betalningsandel räknas enligt huvudregeln så att från den summa som utgör grunden för uträkningen av huvudmannens statsandel avdras hemkommunens statsandel enligt bärkraftsklass. Inom yrkesundervisningen och undervisningen inom grundskolans sjukhusundervisning och handikappade barn som faller under förlängd läroplikt betalas hemkommunsandelen åt den som ordnar

undervisningen dock på basis av föregående års bokslutsuppgifter. Sådana justeringar i betalningsandelarna görs även som baserar sig på ändringar i omfattningen och arten av verksamheten och i kostnadsnivån.

Den reglering som gäller grundskolorna, gymnasier, kvällsgymnasier och yrkesläroanstalterna har väsentligt uppmjukats under de senaste åren. Speciellt handlingsfriheten för läroanstalternas huvudmän har ökat i takt med timresurssystemet som togs i bruk i grundskolan och gymnasiet 1985 och i yrkesläroanstalterna 1990. I lagstiftningen fastställs det till buds stående maximiantal statsandelsberättigande timmar, inom vilka undervisningen och därtill hörande verksamhet kan ordnas. I detta system kan läroanstalten efter eget gottfinnande bilda undervisningsgrupper. Dessutom har man minskat regleringen inom undervisningen och ökat handlingsfriheten för läroanstalternas huvudmän exempelvis genom den lagstiftning (161—190/91) som trädde i kraft vid ingången av februari 1991. I samband med statsandelsreformen minskas regleringen ytterligare, och timresursen blir uteslutande grund för beräkningen av statsandelen. Även regleringen av biblioteksväsendet har luckrats upp genom den nya bibliotekslagen (235/86) och ändringarna i den i samband med statsandelsreformen. Kommunerna och de övriga huvudmännen för läroanstalterna har sålunda en omfattande prövningsrätt exempelvis i fråga om läroanstalts- och biblioteksnätet samt undervisningstimmarna och antalet anställda.

De besparingar som genomfördes 1991 och 1992 inom undervisningsväsendet grundade sig i huvudsak på egna beslut av kommunerna och huvudmännen för läroanstalterna. Även i fortsättningen kan sänkta kostnader och eventuell minskning av verksamheten bäst genomföras lokalt. På så sätt kan besparingarna inriktas så att så små olägenheter som möjligt åsamkas det egentliga undervisningsarbetet och biblioteksverksamheten. De ändringar i verksamhetens art och omfattning som sänker kostnaderna för läroanstalternas huvudmän beaktas enligt de nya finansieringsbestämmelserna inte i enhetspriserna förrän följande på kostnadsunderlaget baserade justering 1996. För att statens utgifter för undervisnings- och kulturverksamhet skall kunna minskas redan 1993, föreslås att enhetspriserna sänks genom ett avvikelser stadgande som tas in i 1 § i den förslagna lagen om vissa arrangemang för finansieringen av undervis-

nings- och kulturverksamheten år 1993. I stadgandet fastställs en procentsats med vilken kostnaderna för statsandelsåliggandena uppskattas minska på grund av ändringarna i omfattningen och arten av verksamheten. Förutom besparingarna som skall genomföras 1993 innehåller talet en uppskattning av verkningarna av de efter 1990 genomförda ändringarna i lagstiftningen på omfattningen och arten av statsandelsåliggandena. Även den i denna proposition ingående bestämmelsen om att måltidsförmånen för kvällsstuderande slopas har beaktats i det sänkta enhetspriset. För övrigt fastställs och bestäms de genomsnittliga enhetspriserna enligt de nya finansieringsbestämmelserna. Det avvikande stadgandet gäller all verksamhet som faller under lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet och dessutom idrottsutbildningscentren. Eftersom besparingarna för medborgarinstitutens del redan har genomförts genom en riksomfattande minskning av de undervisningstimmar som används vid uträkningen av statsandelen, gäller stadgandet inte medborgarinstitut. Eftersom vid uträkningen av enhetspriserna för museer, teatrar och orkestrar hänsyn inte har tagits till någon uppskattning av ändringarna i omfattningen och arten av verksamheten, har sänkningen av enhetspriset i stadgandet angetts separat.

De sänkta enhetspriserna gör att de för elevens hemkommun stadgade hemkommunsandelarna direkt minskar. Inom yrkersundervisningen, grundskolans sjukhusundervisning och inom undervisningen av elever som faller under den förlängda läroplikten, där hemkommunens betalningsandel för undervisningen räknas åt huvudmannen enligt föregående års bokslut behövs dock ett specialstadgande för att hemkommunandelen skall kunna sänkas. Avsikten är att enligt budgetpropositionen för 1993 sänka kommunernas betalningsandelar för elever som går i statens läroanstalter med sammanlagt ca 11 procent. I skolor för handikappade barn är minskningen dock 4 procent. Minskningen i hemkommunsandelen för elever som går i statens läroanstalter kan genomföras utan ändringar i stadgandena.

2.2. Sänkning av procenten statsunderstöd åt folkhögskolor (2 §)

Om folkhögskolors verksamhet stadgas i

lagen om statsunderstöd till folkhögskolor (542/84). I statsunderstöd får folkhögskolorna 80 procent av de kostnader som stadgas i lagens 2 §. Statsunderstödet baserar sig i huvudsak på utgifterna. För kostnader för utbildning som ordnas inom grundläggande yrkesutbildning, liksom grundskole- och gymnasielinjerna får folkhögskolorna statsunderstöd dock på samma grunder som yrkesläroanstalterna. I vårt land finns det 93 folkhögskolor. Nästan alla upprätthålls av privata sammanslutningar. I sparsyfte föreslås att statsunderstödet till folkhögskolorna temporärt minskas genom att statsunderstödsprocenten minskas från 80 till 70 procent. Ett avvikande stadgande tas in i lagens 2 §. Däremot föreslås inte några åtgärder i fråga om statsunderstödet i fråga om undervisningen inom den grundläggande yrkesutbildningen eller undervisningen på grundskole- och gymnasielinjerna.

2.3. Nedskärning av studiecentralernas statsandelsberättigande utgifter (3 §)

I vårt land är 11 studiecentraler verksamma. Studiecentralerna har som syfte att genom att bedriva studiecirkel-, föreläsning- och kursverksamhet enligt lagen om statsunderstöd åt studiecentraler (398/75) erbjuda medborgarna tillfälle till systematiska studier som utvecklar allmänbildande och medborgerliga färdigheter. De utgifter som berättigar till statsunderstöd åt studiecentralerna räknas upp i lagens 3—7 §§. Finansieringen är huvudsakligen utgiftsbaserad och statsunderstödet är enligt 2 § 80 procent av de godtagbara driftsutgifterna.

Antalet studiecirkel eller kurser kan i denna ekonomiska situation knappast ökas. Samtidigt håller behovet av nya ledare för cirkelarna och kurserna på att minska. I sparsyfte föreslås därför att statsunderstöd för 1993 undantagsvis inte skall beviljas för utbildningen av ledare för studiecirkel och kurser. Nödvändig ledarutbildning kan genomföras i form av kurser. Vidare föreslås att man temporärt avstår från det statsunderstöd som beviljas för föreläsningar. Föreläsningverksamheten kan vid behov anslutas till den övriga verksamheten. Ett stadgande om att statsunderstödet inte skall gälla ledarutbildningen eller föreläsningverksamheten föreslås bli intagen i lagens 3 §.

2.4. Uppbörderna av elevavgifter i yrkesläroanstalterna och gymnasiet (4 §)

De studiesociala förmånerna i yrkesläroanstalterna och gymnasierna förenhetligades genom lagstiftning 1986 som stegvis trädde i kraft 1986-88. Genom lagen om studiesociala förmåner för yrkesläroanstalternas elever (498/83) och lagen om studiesociala förmåner för gymnasiernas elever (499/83) stadgades att undervisningen och skolmåltiderna är avgiftsfria. Dessutom stadgades att huvudmannen för läroanstalten på grunder fastställda av statsrådet hade möjlighet att ordna avgiftsfri skolskjuts för eleven eller betala eleven för skolresans kostnader. Vidare stadgades att avgifter inte uppbärs för elevernas inkvartering i elevbostäder. Yrkesutbildningsstyrelsen och skolstyrelsen gavs rätt att av särskilda skäl bevilja en läroanstalt tillstånd att uppbära elevavgifter. Bestämmelser om studiesociala förmåner för eleverna intogs även i stadgandena om de statliga gymnasierna, skolan Helsingin ranskalais-suomalainen koulu, skolan Suomalais-venäläinen koulu och övningskolorna.

Bestämmelserna om elevernas studiesociala förmåner i sådana gymnasier som kommuner och privata sammanslutningar är huvudmän för har sedermera genom lagen om ändring av gymnasielagen (172/91) överförts till gymnasielagen. I samband med statsandelsreformen har dessutom de funktionella bestämmelserna om ordnande av skjutsförmåner upphävts.

För att läroanstalternas verksamhet, på grund av de sänkta enhetspriserna, inte skall behöva inskränkas med en volym som motsvarar sänkningen, föreslås att inkomstbortfallet delvis kompenseras genom att huvudmännen för yrkesläroanstalter och gymnasier skall få rätt att av eleverna uppbära avgifter. Förslaget gäller alla läroanstalter som kommuner, kommunalförbund, privata sammanslutningar och staten är huvudman för. Om uppbörden av avgifter intas ett stadgande i lagens 4 §. I paragrafen stadgas om avvikelser från bestämmelserna om avgiftsfri undervisning och avgiftsfria måltider. Huvudmannen för läroanstalten kan efter eget gottfinnande uppbära avgiften. Avgiftens maximibelopp tas dock in i lagen och den är 250 mark per termin. I lagen intas även ett stadgande som ger möjlighet att fastställa avgiften enligt elevens och hans vårdnadshavares betalningsförmåga eller med hän-

syn till att samma vårdnadshavare har flera barn som elever i samma läroanstalt.

Elevavgiften är en offentlighetsrättslig fordran, som enligt 4 § 2 mom. i lagförslaget kan indrivas genom utmätning utan dom eller beslut.

2.5. Måltidsförmånen för kvällsstuderande slopas (5 §)

Kvällsstuderande fick vid ingången av augusti 1989 rätt till avgiftsfria skolmåltider. Om måltidsförmånen stadgas i 16 § lagen om kvällsgymnasier (173/91) och när det gäller kvällsstuderande inom yrkesutbildningen för vuxna i 1 § 1 mom. förordningen om studiesociala förmåner för yrkesläroanstalternas elever (509/89).

Rätten till avgiftsfria skolmåltider för eleverna vid kvällsgymnasier och gymnasiers kvällslinjer slopades för höstterminen 1992 genom en temporär ändring av 16 § lagen om kvällsgymnasier (608/92), och för kvällsstuderande inom yrkesutbildningen genom förordningen om vissa undatag från stadganden som gäller yrkesläroanstalterna (597/92).

I sparsyfte föreslås att giltigheten för undantagsbestämmelserna ytterligare förlängs till utgången av 1993. I denna fråga intas ett stadgande i lagens 5 §. Då bestämmelserna om måltidsförmån enligt budgetpropositionen inte tillämpas 1993, räknas en eventuell avgift som genom beslut av skolans huvudman för måltider åt kvällsstuderande inte som en del av den elevavgift som avses i lagförslaget 4 §.

3. Ärendets beredning

Propositionen har beretts som tjänstemannauppdrag vid undervisningsministeriet.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

Enligt förslaget är de genomsnittliga enhetspriserna 1993, utan de uppskattade verkningarna i arten och omfattningen av verksamheten, i grundskolan ca 21 800 mark, i gymnasiet ca 23 600 mark och inom yrkesutbildningen ca 36 700 mark per elev. De genomsnittliga enhetspriserna för skjutsar och inkvartering är i

grundskolan ca 4 300 mark, i gymnasiet ca 2 500 mark per skjutsad och inkvarterad elev och inom yrkesutbildningen ca 3 000 mark per skjutsad elev och 7 000 mark per inkvarterad elev.

Vid musikläroanstalterna är enhetspriset, utan sänkningen på åtta procent, inom yrkesundervisningen ca 300 mark och inom annan undervisning 250 mark per undervisningstimmar. Enhetspriset för idrottsutbildningscentren är ca 450 mark per studerandedygn. Enhetspriset för bibliotek är genomsnittligt 237 mark per kommuninvånare. Det enhetspris som för 1993 skall fastställas per årsverke är för museer uppskattningsvis 189 000 mark, för teatrar 194 200 mark och för orkestrar 187 500 mark.

På grund av att enhetspriserna sjunker minskar statsunderstödet i fråga om en nedskärning på åtta procent enligt kommunens bärkraftsklass med 45—60 procent för undervisnings- och biblioteksverksamheten, med 65 procent för idrottsutbildningscentren och med 25—40 procent för museer, teatrar och orkestrar.

Det sänkta enhetspriset för grundskolor, gymnasier, yrkesläroanstalter och musikläroanstalter minskar statens utgifter med sammanlagt ca 925 miljoner mark. Kostnadsverkningarna av ett sänkt enhetspris för bibliotek är 52,3 miljoner mark. De sänkta enhetspriserna för museer, teatrar och orkestrar uppskattas ge staten en besparing på sammanlagt ca 27 miljoner mark.

Den sänkta statsandelsprocenten för folkhögskolor beräknas ge staten en besparing på ca 45 miljoner mark och ändringen av statsunderstödsgrunderna för studiecentralerna ca 7,5 miljoner mark.

Totalt uppskattas propositionen minska statens utgifter med sammanlagt ca 1 060 miljoner mark.

Enligt den nya statsandelslagstiftningen av-

dras de inkomster som huvudmännen för läroanstalterna får inte från de kostnader som utgör grunden för statsandelen. Genom elevavgifterna kan huvudmännen sålunda samla inkomster för att täcka sina utgifter. År 1993 beräknas sammanlagt ca 110 000 elever gå i gymnasiet och kvällsgymnasierna och ca 180 000 elever i yrkesläroanstalterna. Om avgifterna till fullo uppbärs av alla elever i nämnda läroanstalter blir inkomsterna sammanlagt ca 145 miljoner mark. I budgetpropositionen för 1993 uppskattas elevavgifterna ge staten ca 26 miljoner mark i inkomster.

Kostnaderna för att ordna måltidsförmån åt kvällsstuderande är ca 11 mark per måltid. Den slopade måltidsförmånen beräknas ge kommunerna och huvudmännen för de privata läroanstalterna ca 35 miljoner mark.

Propositionens verkningar på de kommunala och övriga huvudmännens ekonomi är beroende av om de anpassar kostnaderna för sin undervisnings- och kulturverksamhet till de sänkta enhetspriserna och om de beslutar införa avgifter för eleverna vid gymnasierna och yrkesläroanstalterna. Däremot minskar kommunernas sänkta betalningsandelar för elever som går annorstädes kommunernas utgifter direkt med stöd av lag.

5. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1993 och avses bli behandlad i samband med den. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1993 och vara i kraft till utgången av 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om vissa arrangemang för finansieringen av undervisnings- och kulturverksamhet år 1993

I enlighet med riksdagen beslut stadgas:

1 §

Utan hinder av vad som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92) och lagen om idrottsutbildningscentrer med statsandel (801/92) uppskattas de ändringar i verksamhetens omfattning och art som genomförts före 1993 och som kommer att verkställas under 1993 sänka kostnaderna med åtta procent när enhetsprisernas genomsnittliga belopp för 1993 skall fastställas och enhetsprisen bestämmas för undervisningsverksamhet, bibliotek och idrottsutbildningscentrer. Vidare sänks de enhetspriser som för 1993 skall fastställas för museer, teatrar och orkestrar med motsvarande procentsats. Vad som stadgas i detta moment gäller dock inte medborgarinstitut.

Utan hinder av vad som stadgas i förordningen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (820/92), uppskattas de ändringar i verksamhetens omfattning och art som genomförts under 1992 och som skall genomföras 1993 sänka kostnaderna med åtta procent när hemkommunens betalningsandelar skall fastställas för 1993 för yrkesundervisningen och den undervisning som avses i 11 § och 32 § 3 mom. grundskolelagen.

2 §

Utan hinder av vad som stadgas i 2 § lagen om statsunderstöd till folkhögskolor (542/84) för folkhögskolor ett statsunderstöd som täcker 70 procent av kostnaderna enligt nämnda paragraf.

3 §

Utan hinder av vad som stadgas i 2 § lagen om statsunderstöd åt studiecentraler (398/75) betalas statsunderstöd inte för de kostnader som orsakas av verksamhet som nämns i lagens 4 och 6 §§.

4 §

Utan hinder av vad som stadgas i 26 a och 26 b §§ gymnasielagen, 16 § lagen om kvällsgymnasier, 15 § lagen om övningsskolor, 8 § lagen om Suomalais-venäläinen koulu benämnda skola, 8 § lagen om Helsingin ranskalais-suomalainen koulu benämnda skola samt 4 och 5 §§ lagen om studiesociala förmåner för yrkesläroanstalternas elever kan avgifter uppbäras av eleverna för den utbildning som följer efter grundskolan. De sammanlagda avgifterna per elev får vara högst 250 mark per termin. Avgiften kan fastställas enligt den betalningsförmåga som eleven eller hans vårdnadshavare har eller med hänsyn till att vårdnadshavaren har flera barn i samma huvudmans läroanstalter.

Elevavgiften får uppbäras genom utsökning utan dom eller utslag i den ordning som stadgas i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningssväg (367/61).

5 §

Utan hinder av vad som stadgas i 16 § lagen om kvällsgymnasier och 1 § förordningen om studiesociala förmåner för yrkesläroanstalternas elever har de elever som går i sådana

läroanstalter som avses i nämnda stadganden
inte rätt till avgiftsfri skolmåltid.

6 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993
och den gäller till utgången av 1993.

Helsingfors den 18 september 1992

Republikens President
MAUNO KOIVISTO

Undervisningsminister *Riitta Uosukainen*